

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spanien)
den 3 februari 2014 – Finanmadrid E.F.C, SA mot Jesús Vicente Albán Zambrano m.fl.**

(Mål C-49/14)

(2014/C 135/22)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Finanmadrid E.F.C, SA

Svarande: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ tolkas så, att det utgör hinder för nationell lagstiftning såsom den gällande spanska lagstiftningen om betalningsförelägganden (artiklarna 815 och 816 i civilprocesslagen) – som varken fordrar domstolsprövning av oskäligen avtalsvillkor eller domstolsingripande, utom om behörig domstolstjänsteman (*secretario judicial*) finner detta lämpligt eller om gäldenären bestrider kravet – av den anledningen att den försvårar eller förhindrar domstolsprövning ex officio av avtal som kan innehålla oskäligen villkor?
- 2) Ska direktiv 93/13 tolkas så, att det utgör hinder för nationell lagstiftning såsom de spanska bestämmelser som inte medger att domstolen i ett efterföljande verkställighetsförfarande ex officio vid förfarandets inledning prövar huruvida det beträffande en exekutionstitel i form av ett domstolsavgörande (ett utslag meddelat av *secretario judicial* i ett ärende om betalningsföreläggande) föreligger oskäligen villkor i det avtal som låg till grund för utslaget, av den anledningen att saken enligt nationell rätt anses rättskraftigt avgjord (artiklarna 551 och 552 jämförda med artikel 816.2 i civilprocesslagen)?
- 3) Ska Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽²⁾ tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom lagstiftning om betalningsförelägganden och om verkställighet av exekutionstitlar i form av domstolsavgöranden, som inte föreskriver obligatorisk domstolsprövning i det skede av förfarandet där rätten till betalning fastställs och inte heller medger att domstolen i verkställighetsskedet överprövar *secretario judicials* bedömning?
- 4) Ska Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning som inte medger att domstolen ex officio prövar huruvida rätten att yttra sig har iakttagits, på grund av att saken anses rättskraftigt avgjord?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

⁽²⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia Madrid (Spanien) den
5 februari 2014 – Rafael Villafañez Gallego och María Pérez Anguio mot Banco Bilbao Vizcaya
Argentaria, S.A.**

(Mål C-54/14)

(2014/C 135/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Rafael Villafañez Gallego och María Pérez Anguio

Svarande: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 3.1 och 3.2 i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993 tolkas så, att ett villkor i ett avtal mellan banken och låntagaren/konsumenten enligt vilket villkoren för räntornas gränser ändras och konsumenten åläggs att stå för kostnaderna för att ändra de officiellt bestyrkta handlingarna rörande lånet och den in-teckning som banken och konsumenten har utfärdat, en ändring som erbjöds av banken som ett av två möjliga alternativ för att ändra villkoren för hypotekslånet och som godtogs frivilligt av konsumenten, till följd av förhandlingarna mellan banken och den försäkringskassa som konsumenten är ansluten till för medlemmarnas räkning, utgör ett avtalsvillkor som inte har varit föremål för individuell förhandling?
- 2) För det fall ovanstående fråga ska besvaras nekande, ska då artikel 3.1 i direktiv 93/13/EEG, jämförd med artikel 6.1 i samma direktiv, beträffande frågan huruvida villkoret är oskäligt tolkas så, att den utgör hinder för ett avtalsvillkor som det som beskrivits i föregående fråga, mot bakgrund av syftet och ändamålet med avtalet mellan banken och försäkringskassan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgien) den 5 februari 2014 – Openbaar Ministerie mot Marc Emiel Melanie De Beuckeleer m.fl.

(Mål C-56/14)

(2014/C 135/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Parter i målet vid den nationella domstolen

Åklagarmyndighet: Openbaar Ministerie

Tilltalade: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA

Tolkningsfråga

Är skyldigheten med en föregående Limosaanmälan för arbetstagare enligt artiklarna 137–152 i ramlagen av den 27 december 2006 oförenlig med den frihet för tillhandahållande av tjänster som garanteras i artikel 49 EG och artikel 56 FEUF?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italien) den 7 februari 2014 – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato mot Azienda Pubblica di Servizi alla persona "San Valentino" m.fl.

(Mål C-61/14)

(2014/C 135/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento